

Pro-alegere

sau **pro-viață?**

**Randy Alcorn
&
Stephanie Anderson**

Pro-alegere

sau pro-viață?

**Examinarea celor 15 argumente pro-alegere
Ce ne spun datele concrete și bunul simț?**

**EDITURA LIRA
TIMIȘOARA, 2024**

PRO-ALEGERE SAU PRO-VIAȚĂ?

ISBN978-630-6594-27-6

Copyright © 2024 - Editura Lira

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această carte nu poate fi reprodusă sau difuzată electronic, mecanic, prin înregistrare audio, exceptând cazul unor scurte recenzii sau citate, fără permisiunea în scris a editurii.

Dacă nu există alte precizări, citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru Cornilescu.

Copyright © 2020 by Randy Alcorn

Originally published in English under the title

Pro-Choice or Pro-Life: Examining 15 Pro-Choice Claims—What Do Facts & Common Sense Tell Us?

by Eternal Perspective Ministries

SANDY, OREGON, U.S.A.

www.epm.org

All rights reserved.

Editura LIRA (un departament al Kingdom Design)

ADRESĂ: Str. Coriolan Brediceanu nr. 23, Timișoara

TELEFON: 0723762411

E-MAIL: contact@lira.ro

WEBSITE: www.lira.ro

FB.COM: fb.com/edituralira

INSTAGRAM: instagram.com/_lira.ro_lira.ro

TRADUCERE: Veronica Oniga

EDITARE: Valentin Dedu

CORECTURĂ: Corina Dedu

GRAFICĂ ȘI TEHNOREDACTARE: Valentin Dedu

FUNDAȚIA ESTERA

ADRESĂ: Str. Timotei Cipariu, nr. 3, ap. 2, Timisoara, Romania

TELEFON: 0256 492 862

E-MAIL: fundatia.estera@gmail.com

WEBSITE: fundatia-estera.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ALCORN, RANDY

Pro-alegere sau pro-viață? : Examinarea celor 15 argumente pro-alegere : Ce ne spun datele concrete și bunul simț? / Randy Alcorn & Stephanie Anderson. - Timișoara : Lira, 2024

Conține bibliografie

ISBN 978-630-6594-27-6

I. Anderson, Stephanie

2

61

Cuprins

INTRODUCERE	
De ce să vorbim despre avort?	9
ARGUMENTUL PRO-ALEGERE NUMĂRUL 1.....	17
„Embrionul nu este un bebeluș, ci doar produsul de concepție și o viață potențială.”	
ARGUMENTUL PRO-ALEGERE NUMĂRUL 2.....	23
„Ei bine, fetusul poate că este uman, dar nu este o persoană.”	
ARGUMENTUL PRO-ALEGERE NUMĂRUL 3.....	33
„Chiar dacă un fetus este o persoană, nicio persoană nu are dreptul să trăiască de pe urma corpului altei persoane fără să i se dea voie.”	
ARGUMENTUL PRO-ALEGERE NUMĂRUL 4.....	39
„O femeie are dreptul de a-și controla corpul și nimeni nu ar trebui să-i spună ce poate și ce nu poate face. A forța o femeie să continue o sarcină este un act barbar și neiluminat.”	
ARGUMENTUL PRO-ALEGERE NUMĂRUL 5.....	49
„Este necesar să fim pro-alegere ca să protejăm drepturile femeilor. Cei care caută să își impună convingerile pro-viață asupra altora (mai ales bărbații) sunt anti-femei.”	
ARGUMENTUL PRO-ALEGERE NUMĂRUL 6.....	59
„Opoziția față de avort este doar o opinie religioasă.”	
ARGUMENTUL PRO-ALEGERE NUMĂRUL 7	65
„Avem nevoie de avort în cazurile de viol, incest sau de pericol pentru viața mamei.”	
ARGUMENTUL PRO-ALEGERE NUMĂRUL 8.....	75
„Fiecare copil ar trebui să fie dorit.”	

ARGUMENTUL PRO-ALEGERE NUMĂRUL 9.....	81
„Forțarea unei femei să păstreze un copil pe care nu-și permite să-l crească și care îi va limita oportunitățile în viață sau darea unui copil spre adopție este o cruzime.”	
ARGUMENTUL PRO-ALEGERE NUMĂRUL 10	91
„Nimeni nu ar trebui făcut să poarte, să nască și să îngrijească un copil cu dizabilități, care va avea nevoi pe viață, și nici copilul nu ar trebui să fie condamnat la o viață de suferință.”	
ARGUMENTUL PRO-ALEGERE NUMĂRUL 11.....	103
„Lumea este suprapopulată, de aceea, cu cât sunt mai puține nașteri, cu atât mai bine.”	
ARGUMENTUL PRO-ALEGERE NUMĂRUL 12	109
„Dacă avortul ar deveni ilegal, femeile ar muri din nou din cauza condițiilor nesigure în care s-ar efectua avorturile.”	
ARGUMENTUL PRO-ALEGERE NUMĂRUL 13	117
„Personal, sunt pro-viață, dar o femeie are dreptul de a alege.”	
ARGUMENTUL PRO-ALEGERE NUMĂRUL 14	123
„Partizanii poziției pro-viață sunt pro-naștere, nu pro-viață. Lor le pasă doar de fete și nu fac nimic pentru a-i ajuta pe copiii născuți deja, după cum arată felul în care votează.”	
ARGUMENTUL PRO-ALEGERE NUMĂRUL 15	131
„Biblia nu spune nimic împotriva avortului și mulți creștini îl consideră acceptabil.”	
CONCLUZIE.....	145
„Ce pot face pentru a feri femeile și copiii de avort?”	
ANEXĂ	153
Conexiunea istorică între rasism și avort	
Despre autor.....	161
Note	163
Bibliografie selectivă	175

Această carte a fost tradusă și publicată la solicitarea și cu susținerea Fundației Estera din Timișoara.

INTRODUCERE

De ce să vorbim despre avort?

Necontenita polemică dintre susținătorii poziției pro-alegere și ai celei pro-viață stârnește unele dintre diviziunile cele mai mari din istoria Americii și chiar a *lumii*. Mulți dintre noi au văzut ce se întâmplă când cei care au opinii puternice, dintr-o tabără sau alta, încearcă să discute subiectul avortului. Uneori, discuțiile sunt raționale și utile. Însă, cel mai adesea, ele devin în scurt timp încinse și acuzatoare, generând mai multă dogoare decât lumină.

Subiectul acesta aduce dezbinare nu doar pe stradă și la locul de muncă, ci și în familii și biserici. Puține chestiuni sunt mai personale decât deciziile legate de sex, sarcină, creșterea copiilor și sănătatea noastră. Astfel, deși discuția despre avort este una dificilă, e important să oferim informații precise și un context potrivit în care ele să poată fi dezbătute.

Sunt oare interacțiunile dintre tabăra pro-alegere și cea pro-viață menite să semene cu niște dialoguri ale surzilor sau

există șanse ca interlocutorii să găsească un teren comun? Eu cred că ambele perspective au cel puțin patru puncte în comun.

- 1) Toți avem acces la aceeași bază de date empirice: dovezi științifice și psihologice pe care nu ar trebui să le negăm.
- 2) Toți avem abilitatea (dacă renunțăm la prejudecăți) de a fi logici și raționali în aplicarea adevărului științific.
- 3) Toți avem un simț moral și împărtășim valoarea dreptății, a corectitudinii și a compasiunii.
- 4) Împărtășim cu toții dorința comună de a susține demnitatea fiecărui individ și în special a femeilor care au fost oprite.

În cultura noastră tot mai polarizată, noi și comunitatea noastră vom deveni mai buni dacă vom învăța cum să îi ascultăm pe cei cu alte convingeri decât ale noastre.

NU SUNTEM TOȚI DEOPOTRIVĂ PRO-ALEGERE ȘI PRO-VIAȚĂ?

Terminologia implicată de această dezbatere este destul de ciudată, nu-i așa? La urma urmei, nu suntem *toți* pro-alegere? Și nu suntem *toți* pro-viață?

Răspunsul la ambele întrebări este afirmativ!

El pare unul simplist și nu îmi fac iluzii că vom pune capăt dezacordului cu ajutorul semanticii. Însă, dacă ați întreba: „Ești pro-sclavie sau anti-sclavie?” ori: „Ești în favoarea răpirilor sau împotriva lor?”, nu v-ați aștepta ca oamenii să vă dea un răspuns clar? Întrebările în sine nu fac evidentă miza pusă în discuție?

Dar ce înseamnă de fapt cuvintele *pro-viață* și *pro-alegere*? Înseși cuvintele acestea sunt înșelătoare. Antonimele lor sunt *anti-viață* și *anti-alegere*. Dar oamenii care sunt pro-alegere

urăsc oare viața? Nu. Cei care sunt pro-viață urăsc libertatea alegerii? Desigur că nu.

Oamenii din tabăra pro-alegere nu cred că părinții au dreptul de a alege să-și ucidă copiii de șase ani sau pe cei ajunși la adolescență, că soții au dreptul de a alege să-și ucidă soțiile ori că altcineva are dreptul de a-i trata pe cei din jur în mod nedrept, din pricina culorii pielii lor. Părinții pro-alegere își iubesc copiii și probabil că ar sări în apă pentru a salva viața copilului unui vecin sau pe a unui străin, la fel cum ar face și o persoană care este pro-viață. Dacă nu credeți că ei sunt pro-viață în aproape toate domeniile, îi veți vedea dovedindu-vă contrariul dacă amenințați viața celor pe care-i iubesc!

Antonimele cuvintelor pro-viață și pro-alegere sunt anti-viață și anti-alegere. Dar oamenii care sunt pro-alegere urăsc viața? Nu. Cei care sunt pro-viață urăsc libertatea alegerii? Desigur că nu.

Cei din tabăra pro-viață își exersează zi după zi, clipă de clipă dreptul de a alege. Aleg mâncare mexicană sau chinezească în locul celei thailandeze sau italiene, fără să aibă remușcări sau să condamne pe cineva care alege altfel decât ei. Aleg o școală publică, una privată sau sistemul de educare la domiciliu pentru copiii lor, aleg unde vor să locuiască sau ce vor să urmărească la televizor, întocmai ca oamenii care fac parte din tabăra pro-alegere. De fapt, chiar și atunci când se opun anumitor alegeri, cum ar fi aceea de a urmări programe televizate cu conținut sexual explicit sau de a întreține relații sexuale în afara căsătoriei, foarte puțini dintre ei încearcă să prevină aceste acțiuni. Dacă nu credeți că oamenii aceștia

sunt pro-alegere în mai toate domeniile, încercați doar să le luați libertatea de a alege!

Fiindcă cei mai mulți dintre noi sunt aproape întotdeauna pro-alegere și aproape întotdeauna pro-viață, poate că vom reuși să găsim un teren comun și, astfel, o anumită bază pentru un dialog constructiv. Dacă noi *toți* credem în viață și *toți* credem în alegere, poate că vom fi capabili să ne ascultăm unii pe alții cu privire la acest subiect dificil, numit avort.

AVORTUL ÎN AMERICA

Puține lucruri au un impact și consecințe mai puternice asupra vieții personale și comunitare ca avortul. La urma urmei, avortul este intervenția chirurgicală cel mai des efectuată asupra femeilor în America. Institutul Guttmacher, o agenție afiliată inițial organizației Planned Parenthood, raportează că 18 la sută dintre sarcinile înregistrate în 2017 au sfârșit printr-un avort¹. În acel an, numărul avorturilor a fost de 862.320, cu 7 la sută mai puțin față de cele 926.190 de avorturi din 2014². Cele mai recente statistici disponibile arată că, la nivel global, una din patru sarcini sfârșește cu un avort³.

Fie că își dau seama, fie că nu, aproape fiecare familie, grup de prieteni sau biserică au fost atinse într-o măsură sau alta de avort.

Miza este extrem de mare când vine vorba despre subiectul acesta. Dacă poziția pro-alegere are dreptate, atunci libertatea de a alege avortul constituie un drept civil fundamental pe care nimeni nu ar trebui să-l poată restricționa. Dacă poziția pro-viață este corectă, avorturile provoacă zilnic în America aproximativ 2.400 de victime în rândul bebelușilor (fără a pune la socoteală avorturile medicamentoase). Numărul lor este aproape la fel de mare ca cel al vieților pierdute odată cu distrugerea Turnurilor Gemene, în 11 septembrie 2001.

Fiindcă cei mai mulți dintre noi sunt aproape întotdeauna pro-alegere și aproape întotdeauna pro-viață, poate că vom reuși să găsim un teren comun și, astfel, o anumită bază pentru un dialog constructiv.

Statisticile reflectă divizarea existentă în America pe subiectul acesta. Un sondaj Gallup din 2019 arăta că 49 la sută dintre americani se declară pro-viață, iar 46 la sută, pro-alegere. Concluzia era: „Scindarea dintre americanii care se identifică drept pro-viață, respectiv pro-alegere a fost foarte strânsă în ultimi ani. Din 2007, procentele celor două tabere erau în jur de 47 la sută, iar cifrele au variat cu nu mai mult de 5 unități într-o direcție sau alta.” Cu toate acestea, 53 la sută dintre americanii adulți spun că avortul ar trebui să fie legal „doar în anumite circumstanțe”, în vreme ce 25 la sută consideră că ar trebui să fie legal fără niciun fel de restricții⁴.

O PROVOCARE PENTRU CITITORII MEI PRO-ALEGERE (ȘI PRO-VIAȚĂ)

Dacă sunteți pro-alegere și citiți cărticica aceasta, mă bucur. Dacă tabăra pro-viață se dovedește a fi atât de irațională cum credeți că e, puteți fi primii care să o respingă, așa cum merită. Însă, dacă se dovedește mai rațională decât v-ați așteptat, atunci vă încurajez să vă regândiți poziția.

Înclină cartea aceasta să fie părtinitoare? Bineînțeles. Fiecare argument, fiecare înșiruire de raționamente reflectă o poziție subiectivă, așa că, în loc să pretindem că suntem pe deplin transparent, haideți să fim cu toții conștienți de poziția noastră. Eu sunt părtinitor când vine vorba despre egalitatea rasială și sunt împotriva prădării proprietăților altora. Probabil și voi, însă aceasta nu înseamnă că nu avem

motive temeinice pentru părtinirea noastră. Întrebarea nu este dacă o poziție e părtinitoare sau nu, ci care poziție părtinitoare are la bază argumente mai solide. Care poziție părtinitoare este cea mai logică și mai ușor de apărat?

Am încercat cu toată sinceritatea să fiu corect. Am căutat să nu citez oamenii scoțând din context spusele lor și am urmărit să prezint cu acuratețe poziția pro-alegere. Cunosc și simpatizez mulți susținători ai alegerii legate de reproducere. I-am ascultat, le-am citit cărțile și le-am ascultat materialele video. (Cred că pot spune, pe bună dreptate, că am studiat argumentele pro-alegere mult mai mult decât majoritatea celor care fac parte din tabăra aceasta.) Nu îmi imaginez că oamenii care sunt pro-alegere pun la cale distrugerea civilizației. Cred că ei au convingerea sinceră că avortul este o opțiune necesară, care este, în ultimă instanță, cea mai bună variantă pentru femei și pentru societatea noastră.

Prin urmare, eu nu cer nimănui să accepte poziția pro-viață fără să gândească. Din contră, le cer tuturor cititorilor să caute dovezi și să cântărească greutatea fiecăreia în parte. Lăsați la o parte stereotipurile poziției pro-viață. Fiți onești din punct de vedere intelectual și rezistați imboldului de a adopta așa-numita corectitudine politică, ținându-vă strâns de poziția pro-alegere chiar dacă dovezile vă conduc spre concluzii incomode.

Dacă aveți sentimente amestecate legate de avort, ca cei mai mulți oameni, vă îndemn să faceți din capitolele acestea o parte a căutării voastre după adevăr. Puteți auzi pretutindeni care este poziția pro-alegere; e suficient să vă uitați la televizor, să citiți știrile sau să stați în majoritatea sălilor de clasă. Dar, dacă nu citiți sau nu ascultați și celelalte puncte de vedere mai mult decât o face majoritatea, s-ar putea ca această carte să fie primul vostru contact cu expunerea argumentelor logice reale ale poziției pro-viață (nu doar cu secvențe scurte ale poziției pro-viață, care pot fi respinse cu ușurință). Aceasta

ar putea fi oportunitatea voastră de a auzi și de a examina poziția efectivă pro-viață, nu doar caricaturi ale acesteia.

Dacă sunteți pro-viață, vă cer și vouă să vă analizați poziția. Nu este de ajuns să spuneți: „Sunt convins că am dreptate, dar nu prea știu de ce.” Ar trebui să ne bazăm convingerile pe dovezi. Dacă ne înșelăm în vreo privință, haideți să ne revizuiți poziția. Dacă avem dreptate, trebuie să învățăm cum să prezentăm în mod inteligent și prietenos ceea ce credem.

Ați respins afirmația mea că oamenii din tabăra pro-alegere sunt pro-viață în majoritatea domeniilor vieții? Dacă da, ce dovezi aveți pentru a mă combate? Vă împotriviți ideii că există suficient teren comun care să deschidă ușa unei interacțiuni raționale în locul strigătelor aruncate de unii spre ceilalți sau a refuzării dialogului? Dacă da, de ce?

Eu îi îndemn pe susținătorii celor două tabere să nu se atace virulent unii pe alții. Și unii, și alții pot vorbi despre situații în care au fost tratați ca fiind niște oameni răi și lipsiți de compasiune, când, din punctul lor de vedere, nu făceau decât să apere drepturile altora. Dacă vrem să avem vreo speranță că ne vom putea înțelege unii pe alții și că vom reuși să interacționăm, haideți să ducem dialogul nostru dincolo de nivelul abțibildurilor lipite pe mașini, al preluării spuselor altora și al postărilor pe Twitter.

Dacă avortul *nu* ucide sau vatămă oameni, atunci mentalitatea pro-viață este mai mult decât o pacoste: e o amenințare serioasă la adresa drepturilor și libertăților personale ale femeilor și este răspunzătoare pentru impunerea unei vinovății neîntemeiate celor care au făcut avorturi. De asemenea, este o irosire teribilă a timpului, banilor și eforturilor personale ale susținătorilor taberei pro-viață, ale căror resurse ar putea fi investite în mod mult mai constructiv în a ajuta oameni în carne și oase, cu nevoi reale.

Dacă avortul *omoară* copii și *dăunează* femeilor, atunci mentalitatea pro-alegere este răspunzătoare de uciderea anuală a peste opt sute de mii dintre cei mai mici și mai vulnerabili copii americani. Aceasta ar însemna că, de la cazul Roe versus Wade din 1973, peste șaiszeci de milioane de copii și-au pierdut viața prin avort⁵. Mentalitatea pro-alegere este răspunzătoare în mare parte, de asemenea, pentru sentimentele de vinovăție, depresie, disperare și chiar pentru impulsurile sinucigașe cu care s-au confruntat multe femei, deși au fost asigurate că avortul este în interesul lor.

Evident, aceasta nu este o situație în care „nu contează cine are dreptate și cine nu”. Într-adevăr, dacă ne ținem cu dinții de oricare dintre cele două poziții, nu putem să nu credem că cealaltă tabără face mult rău. Dar am putea, vă rog, să ascultăm cu atenție argumentele fiecărei părți? Eu prezint poziția pro-viață. Probabil ați auzit-o cu precădere sau exclusiv pe cea pro-alegere; în cazul în care nu o cunoașteți, vă îndemn să vă faceți temele și să analizați care sunt argumentele logicii ei. Apoi vedeți cum se prezintă cele două poziții, privite comparativ.

Am construit cartea aceasta în jurul a ceea ce consider a fi cincisprezece argumente majore ale poziției pro-alegere. Vă voi împărtăși răspunsurile la ele care cred că au la bază date reale și raționale. Ține de voi să decideți dacă sunteți sau nu de acord cu ele.

ARGUMENTUL PRO-ALEGERE NUMĂRUL 1

„Embrionul nu este un bebeluș, ci doar produsul de concepție și o viață potențială.”

O femeie care a mers să facă avort a relatat următoarea conversație avută cu consiliera de la clinica pentru avort:

„Cum arată un fetus la trei luni?”

„Ca un ghem de celule”⁶, a venit răspunsul pe un ton cât se poate de natural.

Mai târziu, aceeași femeie a văzut imagini cu etapele dezvoltării intrauterine a fătului. Ea a spus: „Când am văzut că, la trei luni, «un ghem de celule» avea degete la mâini și la picioare și că era un bebeluș perfect format, am devenit de-a dreptul isterică. Fusesem mințită și înșelată. Sunt convinsă că mii de alte femei sunt la fel de puțin informate și de prost servite⁷.”

FETUSUL, UN ORGANISM VIU ȘI FUNCȚIONAL

Din punct de vedere științific, afirmația că un embrion uman e doar „un ghem de celule” este lipsită cu totul de acuratețe.

Dr. Maureen L. Condic, asistent universitar de neurobiologie și anatomie la Universitatea din Utah, provoacă cititorii să se gândească la diferența fundamentală dintre un ghem de celule vii și un organism cum este cel al unui adult sau al unui copil nenăscut.

Dr. Condic explică faptul că până și trupurile moarte conțin, pentru o vreme, *gheme* de celule vii care continuă să funcționeze: „Viața celulară poate continua un timp și după încetarea funcțiilor integrate ale corpului, dar odată ce abilitatea de a acționa într-o manieră coordonată s-a pierdut, *viața* nu mai poate fi readusă într-un cadavru, oricât de *vii* pot fi încă celulele care alcătuiesc trupul⁸”

Un embrion uman, pe de altă parte, diferă enorm de un cadavru compus din aglomerări de celule. Dr. Condic scrie:

Embrionii nu sunt simple aglomerări de celule umane, ci creaturi vii, cu toate proprietățile care definesc orice organism ca fiind distinct de un grup de celule; embrionii sunt capabili să crească, să se maturizeze, să păstreze echilibrul fiziologic între diferite sisteme ale organelor lor, adaptându-se situațiilor în schimbare și reparând leziunile. Simplele grupuri de celule umane nu fac așa ceva în niciun fel de circumstanțe⁹.

Dr. Condic continuă:

Pentru mulți, este dificil să își imagineze că ceva ce arată mai degrabă ca un bol cu bile decât ca un bebeluș poate fi o ființă umană. În esență, argumentul acesta afirmă că viața umană merită să fie respectată în funcție de înfățișare. Când este

formulată astfel, concluzia aceasta este destul de tulburătoare și, totodată, problematică. Ce nivel de malformație suntem dispuși să acceptăm înainte să revocăm dreptul la continuarea existenței?¹⁰

Tehnologia ecografului ne oferă o fereastră spre interiorul uterului, ajutându-ne să vedem natura vădit umană a copilășului nenăscut, mai ales când el continuă să se dezvolte. În primele etape de după concepție, copilul nenăscut nu pare uman pentru noi, care suntem obișnuiți în mod tipic să judecăm umanitatea în funcție de ceea ce vedem. Cu toate acestea, din punct de vedere științific, obiectiv, fătul este la fel de uman ca orice copil mai mare sau ca orice adult. De fapt, *arată exact așa cum ar trebui să arate o ființă umană în acea etapă a dezvoltării sale*. Mai mult, după cum vom vedea, el trece la următoarele etape foarte repede și va arăta ca un bebeluș deseori înainte ca mama să știe măcar că e însărcinată.

CE SE ÎNTÂMPLĂ LA ÎNCEPUTUL SARCINII

Ovulul proaspăt fertilizat, un organism distinct și viu, conține o cantitate uluitoare de informație genetică, suficientă pentru a controla creșterea și dezvoltarea individului pe tot parcursul vieții sale. O singură secvență de ADN dintr-o celulă umană conține informația echivalentă celei dintr-o bibliotecă de o mie de volume¹¹. Astăzi, noi știm că genomul uman numără până la trei miliarde de perechi de baze de ADN, care influențează exprimarea trăsăturilor în fiecare celulă individuală¹².

Celulele noului ins se divid și se multiplică în ritm rapid, determinând o creștere fenomenală. *Creșterea are loc pentru că există viață*.

În decurs de cinci-nouă zile de la concepție, noua persoană se fixează pe peretele uterului pentru a obține siguranță

și hrană. Sexul ei poate fi determinat deja prin mijloace științifice. Vor mai trece încă două săptămâni până când se pot observa la ea trăsături clar umane și alte trei până când ele vor fi evidente.

La doar optsprezece zile după concepție, se formează inima și încep să se dezvolte ochii. La douăzeci și una de zile, inima pompează sânge în tot corpul. La douăzeci și opt de zile, copilașului nenăscut încep să îi apară brațele și picioarele, sub formă de muguri. La treizeci de zile, are creier și a crescut în dimensiune de *zece mii de ori!*

La treizeci și cinci de zile, încep să se formeze gura, urechile și nasul. La patruzeci de zile, pot fi detectate undele emise de creierul copilului nenăscut, iar bătăile inimii lui, care a început să se dezvolte cu trei săptămâni mai devreme, pot fi detectate cu un stetoscop pe bază de ultrasunete. La patruzeci și două de zile, scheletul lui este format, iar creierul controlează mișcările mușchilor și organele.

La opt săptămâni, mâinile și picioarele sunt aproape perfect formate. Bebelușul de nouă săptămâni „și-a perfecționat deja salturile peste cap și șutul din foarfecă”¹³. Copilul nenăscut răspunde stimulilor și poate fi deja capabil să simtă durere¹⁴.

La zece săptămâni, copilașul strânge din ochi, înghite și se încruntă. La unsprezece săptămâni, urinează și are o mulțime de expresii ale feței, printre care se numără și zâmbetul¹⁵. La douăsprezece săptămâni, copilul își întoarce picioarele într-o parte sau în alta, își strânge sau își relaxează degetele de la picioare, ca un evantai, își face mâna pumn, își mișcă degetele mari și încheietura mâinii, deschide gura¹⁶.

Toate acestea se întâmplă în primul trimestru, în primele trei luni de viață. Acesta nu este un simplu ghem de celule! Este o ființă omenească vie, care crește.

„SUNT ÎNSĂRCINATĂ CU UN PRODUS DE CONCEPȚIE” SAU „PORT UN COPIL”?

Sușinătorii avortului și consilierii din clinicile pentru avorturi folosesc deseori un limbaj menit să dezumanizeze, mai ales când se referă la etapele foarte timpurii ale sarcinii, pentru a împiedica femeile să echivaleze avortul cu uciderea unei ființe omenești. Însă limbajul pe care îl folosim când vorbim despre sarcinile *dorite* arată că știm care este realitatea.

Când ați auzit o femeie anunțându-și prietenii și familia: „Sunt însărcinată cu un ghem de celule”? Ea spune tuturor: „Aștept un *copilaș!*” Nimeni nu răspunde la aflarea veștii zicând: „Felicitări pentru viața potențială”, ci toți întrebă în schimb: „Când urmează să se nască *bebelușul!*” Pe multe tricouri pentru femei însărcinate scrie: „Bebeluş la bord!” Ați văzut vreodată tricouri cu inscripția: „Ghem de celule/ Potențială viață la bord”? Sau chiar cu cuvintele: „Fetus la bord?” Cât timp este dorit, nu recunoaște *toată lumea* că este vorba despre un copil?

Când ați auzit o femeie anunțându-și prietenii și familia: „Sunt însărcinată cu un ghem de celule”?

Ori de câte ori discutăm despre avort, discutăm întotdeauna despre moartea unui copilaș nenăscut, cu un creier care produce unde măsurabile și cu o inimă ale cărei bătăi pot fi auzite. În niciun sens științific sau logic nu se poate afirma că el este doar „o bucățică de țesut” sau „un ghem de celule”.